

[Erling Olsen]

fald have meget klare garantier for, at nye aktionærer ikke får del i de opsamlede reserver. Vi må have kundedemokrati for indskydere, alle de andre garantier, men først og fremmest skal vi have fuldstændig klarhed over, om dette er nødvendigt for at sikre sparekasserne deres markedsandel. Vi vil have meget nøje analyser. Vi vil overveje det meget nøje.

Aagaard (KF):

Også jeg vil gerne indlede med at sige tak til industriministeren for redegørelsen.

I dag er det finansielle marked jo præget af, at vi nærmer os en stor vestlig markedsplads, således at handelen og handelsfinansieringen flyder frit over grænserne. Kapital- og valuta-markederne er blevet helt åbne. Hvor det finansielle marked tidligere var præget af, at det var Nationalbanken og regeringen, som regulerede kapital- og valutastrømmen over grænserne, så er der i dag meget få restriktioner for kapitalens og valutaens fri bevægelighed.

Vi kan konstatere, at der efterhånden er løst op for udenlandske finansielle virksomheders etablering på de nationale markeder. Vi ved, at der i dag internationalt set er megen kapital til rådighed, som flyder rundt og leder efter et investeringsobjekt. Og vi har set – især i den seneste tid, grundet de hurtige elektroniske bankoverførselsformer og den alment forbedrede internationale kommunikation – hvordan kapital med stor hast og med stor virkning maser sig hen, hvor den får størst mulig forrentning. Der er tale om oliepenge, D-mark, yen eller andre valutaer, der f.eks. er samlet op på grund af store eksportoverskud, og de skal forrentes på en eller anden måde.

Det danske marked er meget lille internationalt set, men ikke desto mindre er vi med i det store spil og den liberalisering, der er på vej, og som hverken kan eller bør stoppes. Fra konservativ side er vi af den opfattelse, at dansk erhvervsliv har brug for den billigst mulige kapital og på internationalt konkurrencedygtige vilkår. Der er brug for øjeblikkelig adgang til moderne, effektive finansieringsformer og finansielle serviceydelser.

For pengeinstitutter og forsikringsselskaber er det lige så nødvendigt, at lovgivningen ikke lægger barrierer for en styrkelse af konkurrenceevnen og en produktudvikling i samme takt, som denne udvikling foregår i udlandet. Den

nationale konsekvens af kapitalens frie bevægelighed manifesterer sig ved, at de forskellige grupper af finansielle institutter søger at udvide deres aktivitetsområder og dermed deres markedsandele og indtjening. Det Konservative Folkeparti finder, at det er af betydning, at den danske lovgivning ikke stiller danske finansielle koncerner ringere i konkurrencen med udlandet.

Når de finansielle virksomheder har pådraget sig offentlighedens opmærksomhed, er det, fordi forsikrings- og bankaktiviteter indgår i samme koncern, om end hver virksomhed er en selvstændig juridisk person. Hvor der hidtil har været forholdsvist velafgrænsede brancher undergivet forsikringsloven eller bank- og sparekasseloven, er der her tale om en ny struktur på det finansielle marked. Driftsøkonomisk udgør de pågældende koncernforbundne virksomheder én økonomisk enhed under ét dominerende selskabs ledelse. En sådan udvikling er uigen-nemssigtig for forbrugerne.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi finder, at udviklingen på det finansielle marked ikke må være selvstyrende. Først og fremmest må vi politikere have dyb indsigt i hele denne udvikling, og herefter må der lægges lovgivningsrammer, der baner vejen for den nødvendige liberalisering og samtidig beskytter, hvor det er påkrævet. Efter konservativ opfattelse er det især den almindelige forbruger, vi skal beskytte, den private bankkunde, den lille erhvervsdrivende, mennesker, som altid kommer i klemme, når finansielle virksomheder går ned.

Ud over hensynet til beskyttelsen af indskydere, forsikringstagere, obligationsejere og andre investorer er det centrale i det finansielle systems funktion, at det er baseret på tillid til, at de finansielle institutter kan klare deres forpligtelser.

Industriministerens redegørelse afspejler efter vor opfattelse til fulde den rigtige holdning til udviklingen på det finansielle marked.

I maj 1986 nedsatte industriministeren embedsmandsgruppen, som skulle kortlægge og analysere den igangværende udvikling på kapitalmarkedet. Alternativet dengang var Socialdemokratiets ønske om en detaljeret lovgivning på et område, hvor udviklingen var gået så hurtigt, at en forhastet lovgivning kunne risikere at hæmme en gavnlig, konkurrencefrem-